

Stikka

HAMAR Y'S MEN'S CLUB Red.: Layout: John Geir Bjørnar Nr. 2 2023 Årg. 52

Status etter pandemien

KFUK-KFUM Hamar Ynglingen, som så mange andre organisasjoner og aktører, kjenner på en rekke utfordringer etter pandemien. En hovedutfordring er at det er vanskelig å nå ut til særlig ungdommer, og dette gjør at Ynglingen har en nedgang i antall medlemmer. Vi kunne skimte nedgangen i antall medlemmer før pandemien også, men det har ikke blitt noe bedre.

❖ Ungdommer er på sosiale medier, og så lenge Facebook var populært greide vi å nå ut. Nå viser nyere studier at gjennomsnittsalderen på Facebook er 45 år, og færre og færre ungdommer bruker denne formen for sosiale medier. Vi som arrangører fortsetter å bruke det, med et håp om at det funker siden det er det vi kan. Ideelt sett skulle vi da ha vært mer aktive på de sosiale mediene som er mest brukt blant målgruppen, f.eks. snapchat og TikTok.

❖ Aktiviteter som var aktuelle og ønsket for 10 år siden, er ikke nødvendigvis det unge i dag er på utkikk etter. Kombinert med en nedgang av medlemmer, har KFUK-KFUM begynt å bruke en ny arbeidsmetode mer aktivt. Arbeidsmetoden går ut på at vi må se på hva vi gjør i dag, og tørre å legge det som ikke treffer ned eller på is. Det kan høres brutalt ut, men det er også brutalt å bruke tid og krefter på aktivitet hvor få eller ingen møter opp gang etter gang.

❖ I noen tilfeller kan det kreve flere forsøk på å starte opp et tilbud før det faktisk slår an. Vår nye arbeidsmetode kaller vi for "Først hvem, så hva". Altså først tenke målgruppa, "hvem" for så å kartlegge behovene. Forhåpentligvis kan dette føre til "hva" vi skal skape av aktivitet.

❖ I praksis har vi KFUK-KFUM Hamar Ynglingen også gjort en endring til at mer av vårt programarbeid er mer behovsprøvd enn tidligere. Dette går ut på at vi skal prøve å la være å starte opp noe uten å undersøke behovet blant målgruppa først. Det har resultert i gode resultater på de siste enhetene som har blitt opprettet. Blant disse finner vi bl.a. KFUK-KFUM Kulturskole Hamar, Family og Prosjektkor for Unge Voksne.

❖ I tillegg til dette, fokuserer vi også på å se hvor mange vi faktisk når i løpet av et år. I KFUK-KFUM Hamar Ynglingen var det 225 medlemmer, men vi ser at vi utover dette treffer minst 500 deltakere! Det er noe å juble over.

❖ Til veien videre kommer vi til å fortsette med arbeidsmetodikken "Først hvem, så hva", i tillegg til at vi går fra "Dette tror vi er bra for deg" til å fokusere mer på "Hva vil du VI skal gjøre for deg?"

Kine og Hans Martin

Redaktøren.....

En vår i takknemlighet

redaktørens spalte vil jeg denne gangen fokusere på takknemlighet. Vi har alle mye å takke for. Våre rammebetingelser som mennesker i Norge er de beste et menneske kan drømme om, fred, trygghet, helsehjelp når vi trenger det og muligheter for gode vennskap, bl.a. gjennom klubben vår.

Jeg vil også fokusere på mer jeg har grunn til å takke for. Like før jul fikk jeg utfordring om å komme til Gran Canaria 2. januar for å være kirkemusiker. Vi slo til og hadde 11 fantastiske uker i et godt og meningsfullt fellesskap. Det var langt fra ferie. Jeg spilte på 129 arrangementer, inklusive 33 vielser, og hver dag opplevde jeg en glede av å kunne bidra til det fellesskapet Sjømannskirken skaper for alle som kommer.

Før vi reiste hjem fra "syden" fikk vi en epost fra IKO-forlaget. Vår første CD, *Hosianna*, hadde solgt til gullplate. Dermed ble det stor festvitas i Storhamar kirke palmesøndag med gamle kormedlemmer, kake fra menighetsrådet og mange godord om arbeidet med Levende Lys gjennom 35 år.

I den sammenheng har jeg mimret en del over hva tiden med Levende Lys medførte for oss. Det ble 10 innspillinger for IKO, 1 for Norges Kristne Råd og medvirkning på en rekke andre produksjoner, bl.a. for Søndagsskoleforbundet og Geir Hegerstrøm. NRK ville lage barne-TV med oss og *Teodors Påske* ble en opplevelse sammen med biskop Rose og Birgit Strøm (Teodor). Vi fikk også en ½-times program på TV i NRK med Andreas Lunnan og flere spennende oppdrag for TV2, bl.a. et julaftenprogram og medvirkning på deres store markering av årtusenskiftet med opptak av hele programmet i Hamardomen.

Hosianna ble også mye spilt i NRK. CD-en ble stemt frem i NRK Hedmark hver lørdag i ett år i lokalradioens "Hedmarkstoppen" på 90-tallet og ble dermed innehaver av utmerkelsen "1-årsligaen". Sangen som ble brukt var "*Klapp, alle hender, i glede*". Alt dette er opplevelser vi kan takke tiden med Levende Lys for.

Noen refleksjoner om nettopp denne sangen. Vi fant den og tok den med på *Hosianna* i 1994. Deretter kom den med i Salmer 1997 og finnes nå i vår salmebok på nr. 213. Der hadde den neppe vært uten *Hosianna*. I tredje verset synger vi:

*"Syng gjennom parker og gater,
syng om den dagen du har fått.
Syng om din levende Herre,
han er oppstanden, alt er godt!"*

Dette leder oss til en annen salme Eyvind Skeie har oversatt, *Gå gjennom byens lange, rette gater*. Her står det I første vers:

*"Gå gjennom byens lange, rette gater,
du sommerlyse Helligånd.
Stryk ømt henover slitte, grå fasader,
og rør de trette smilebånd,
så troen gror og håpet bor
der dørene blir åpnet for de andre."*

Vi skal gå ut og forkynne det glade budskap. Misjonsbefalingen ble gitt til 11 disipler, noen av dem tvilende. Alle fikk befalingen. Derfor tenker jeg at vi også i vår klubb, uansett hvor brennende vår tro er, eller ikke er, skal formidle dette budskapet til de vi møter på vår vei. Takket være påsken og oppstandelsen er det et gledens budskap å bringe videre. Det er jeg også takknemlig for!

gbs

Presidenten har ordet:

Takk for gode møter og samtaler på klubbkveldene. Takk også til dere som organiserer og deltar på formiddagsmøtene på mellomliggende tirsdager, og til dere som møtes med medlemmer som ikke har mulighet til å delta på møtene. Fellesskapet opprettholdes. Et godt og trygt nettverk er avgjørende for gode liv og vår helse.

Som Y's Men er vi en del av et lokalt, nasjonalt og internasjonalt fellesskap. Dette oppleves i år blant annet ved to arrangement. For 50 år siden ble Gjøvik Y's Men's klubb etablert. Dette markeres 5. mai med gudstjeneste i Gjøvik kirke og middag på Ynglingen. Kjell Linkjendal og Per Kjos fra vår klubb bistod i etableringen. Flere av våre medlemmer hadde fedre som var med i etableringen og som medlemmer. Mellom våre klubber og mellom enkeltmedlemmer har det gjennom disse årene vært langvarige relasjoner og vennskap. Sigmund, Lars Viggo og Torbjørn deltar fra vår klubb i markeringen. Lars Viggo vil ha en hilsen med gratulasjoner og ønske om mange gode år framover.

Det andre arrangementet er Regionkonferansen 2023; 25. – 27. august på Terminus Hotell i Bergen. Det tradisjonelle årsmøtet er fredag ettermiddag. Etter det er programmet lagt opp for å bli kjent, bygge fellesskap og bli inspirert. Fredag kveld er en bli-kjentkveld med mat og intimkonsert i St. Jakob kirke. Artister er Marianne Juvik Sæbø, Terje Kleppe og deres musikere. Det blir allsang med gode, gamle sanger fra Treklang og dagens nye friske sanger.

(Fortsetter på side 6)

Gratulerer!

Mai

Sigvart Byberg	2.
Kjell Arnold Nyhus	10.
Randi Aschim	12.
Trond Buraas	15.
Brit Randen	18.
Johannes Johnson	19.
Solveig Kjos	26.
Anne Wågen Nyhus	27.

Juni

Ingun Røberg Fjeldstad	4.
Elisabeth Berntsen	10.
Rønnaug Håve Sæhlie	17.
Elisabeth Lie	17.
Peder Hodøl	19.
Synnøve Pünther	25.
Reidun Holten	26.
Bente Hugo	28.
Arild Sørum Stana	28.
Eli Smebye	30.

Juli

Svein Sandsbakk	13.
Lars Viggo Berntsen	26.
Inger Helene Høyen Hodøl	30.

August

Magnus Kausland	2.
Jorunn Lygre Jensen	14.
Sverre Gaarden	18.
Gerd Krohn-Hansen	18.
Simon Bringeland	24.
Einar Graff Hugo	25.

Terje Gloppen – 70 år

For en del år siden kom det inn et nytt friskt medlem i klubben vår. Terje Gloppen hadde flyttet til Hamar sammen med sin Bjørg, og vi var flere som fikk utvidet vennekretsen med dette trivelige paret, og veien til Ynglingen og Y's Men ble pekt ut. Nå runder denne hedersmannen 70 år den 8. september. Derfor ønsket vi i Stikka å brette ut litt av hans liv.

Hvor ble du født, vokste opp og hadde din skolegang?

Skarre-r'en i dialekten min har fulgt meg fra fødestedet Leirvik, til oppveksten min på Fitjar der resten av dialekten min kommer fra. Pappa berget meg opp fra sjøen da jeg var en vilter 4-åring som elsket sjø, strender, småkrabber og strandlopper. En harmonisk og god oppvekst med en eldre bror og to gode foreldre fra familier med solide verdier. Skolegangen ble det så som så med. Jeg har strøket to ganger - på søndagsskolen og på gymnaset. Barne- og ungdomskolen gikk fint, og et halvt år på folkehøgskole gav meg et fint kunnskapsfundament for en fire-årig lærerskole og et mellomfag i pedagogikk.

Din trofaste Bjørg har stått ved din side lenge. Når og hvor startet det parløpet?

Det går an å ha flaks her i livet. Jeg fikk fylt min omfattende porsjon samlivsflaks da Bjørg dukket

opp som medstudent ved lærerskolen i Sogndal i 1972. For de som er så heldige å kjenne henne, vil det ikke være noen overdrivelse når jeg åpent erkjenner at hun er det beste og vakreste som har hendt meg.

Din yrkeskarriere er variert. Så vidt vi vet, har du vært sjef og leder mesteparten av livet. Hva med en kort oppsummering av arbeidsplassene dine her?

Lærerkarrieren min ble 1 ½ år før kulturledelse ble profesjonen min i de neste 43 årene. I Nord-Aurdal fikk jeg en god start som kultursjef, kino-sjef, kulturhussjef og en periode som kirkeverge.

OL på Lillehammer ble neste stopp der jeg fikk oppgaven med å planlegge og gjennomføre folkefesten. De ansatte i OL-organisasjonen valgte meg til hovedtillitsvalgt, så jeg ble ansatterepresentant i LOOC-styret fra 1990 til lekene var gjennomført.

Neste store oppgave var ledelse av EU-prosjektet der Bergen var en av 9 europeiske hovedsteder i år 2000. Samarbeidet med de øvrige 8 store Europeiske kulturbyene ble en grensesprengende opplevelse i en lekegrind av topp internasjonale kunstutøvere og EU-ledet kulturpolitikk.

Den norske filmskolen var under etablering på slutten av 90-tallet. Jeg fikk oppgaven med å lede rekruttering av første kull undervisningspersonell og gi råd til ledelsen om innkjøp av utstyr. Så ble jeg bedt om å lede etableringen av det første norske regionale filmfondet Film3. Det ble mønsteret for ytterligere 7 regionale utviklingsfond.

Derfra gikk turen til lederstillingen i Fabelaktiv. Under min ledelse kapret gjengen på Espern den første Emmyprisen til Norge for produksjonen «Energikampen». Hamarregionen utvikling ble neste steg, før jeg tok over ledelsen i Hamar kulturhus og siden gikk ut i pensjon. Jeg kan se tilbake på et liv og en karriere der mine medarbeidere har støttet opp om mine lederfunksjoner, og gitt meg et unikt univers av opplevelser og gode minner. Jeg er evig takknemlig for alle flotte folk

jeg har fått lov til å jobbe sammen med. Karrieren oppsummert: Jeg fikk aldri gullklokke for lang og tro tjeneste.

Hva var grunnen til at du meldte deg inn i klubben?

Som en ikke-religiøs kristen, har jeg alltid søkt inspirerende sosial og verdibasert innramming på livet. Jeg er ikke en troende person, men jeg har et liv som er sterkt forankret i kristne, kulturelle verdier. Derfor har jeg alltid søkt mot organisasjoner og fellesskap som er forankret i de verdiene og den dannelsen som jeg har båret med meg fra oppveksten, på utsiden av be-dehuset og på innsiden av ungdomshuset på Fitjar.

Hvilke ønsker har du for klubben vår fremover?

Jeg opplever at det sosiale, kulturelle og åndelige fellesskapet i klubben skaper et rom som tilfører medlemmene et samvær karer i moden alder har behov for. Hygge, noen minutter livsfilosofi, god prat, tradisjonsmat med påsmurte rundstykker og tilførsel av mer kunnskap i et par timer hver 14. dag, er ganske sikkert med på å korte kjedsomheten og gjøre livet meningsfullt for karene. Det sosiale fellesskapet er mer og mer viktig ettersom alderen spiser opp større og større deler av omgangskretsen. Ettersom vi blir eldre, tynnes det naturlig i vennekretsen.

Undertegnede har gleden av å sitte i redaksjonskomiteen for Kirkebladet for Hamar og Vang sammen med deg. Hva er grunnen til at du ønsker å bruke litt av din tid på det arbeidet?

Jeg har vært kulturarbeider gjennom hele livet. Jeg ønsker å stille meg til disposisjon i formidlingen av de verdiene som kan være med å forme morgendagens samfunn. Jeg ønsker meg et samfunn fundamentert på demokrati, menneskerettigheter, trosfrihet og etikk som bygger på et sett av verdier, normer og lover som bygger et godt samfunn for kommende generasjoner.

Kan du dele noen av dine tanker og drømmer om de nærmeste årene for deg og din familie?

Dette blir den «nærsynte» og egosentriske varianten. Bjørg og jeg takker hver bidige dag for at hele vår vesle familie er friske, og at de unge familiene får tid til å glede seg over livene sine mellom alle sine daglige forpliktelser. Jeg ønsker – mer enn drømmer – om at de unge familiene skal få det beste ut av livene sine.

Til slutt noen kjappe spørsmål:

Din favorittmat:

Det meste av skalldyr og sjømat.

Ditt favorittsted:

Øyer, holmer og skjær i sommerparadiset Fitjar

Din drømmedag:

En solskinnsdag med Bjørg, barn og barnebarn i favorittvika og fjæresteinene i øyriket utenfor Fitjar.

Den beste filmen du har sett:

«Mountain patrol: Kekexili» - en film om et fjellfolk fra Tibet som forsvarer en antilopestamme fra utrydding av profittsøkende jegerbander. Og selvsagt – som tidligere kinosjef - «Cinema paradiso»

Den musikken du liker best:

Nytelsen knytter seg først og fremst til de store, klassiske oratoriene med fullt orkester, kor og orgelbrus. For øvrig vokste jeg opp med pop'en og rockens framvekst, og har med glede særlig lyttet til Popul Vuh – Jahn Teigens første gruppe, Chicago, Islandske Mezzoforte og den norske supergruppa Lava. Ellers er jeg stort sett altetende når jeg presenteres for gode vokalharmonier og fengende rytmer.

Takk til deg Terje, for at du delte dette med oss. Nå kjenner vi deg litt bedre, og er svært glad for at du vil bruke av de tid sammen med oss i klubben!

gbs

I Periskopet.

EN ANNERLEDES PÅSKE

En bekjennelse.

Fra ungdommen har påsken inneholdt flere gudstjenester. Enten i kirken jeg har tilhørt, i ungdomsårene var det også på et leirsted til Ungdomsforbundet i Agder. Gudstjenesten hørte til i påsken. Slik har det vært nesten hvert år nærmest uansett bosted.

Men i år? Vi reiste til Frankrike palmesøndag. Der ble det ingen kirkegang. Jeg gikk derimot på en del turer. Jeg har en rundtur som jeg har benyttet en rekke ganger. Denne gangen ble det 3 runder. Halvveis på asfalt, resten i naturen. Den passerer blant annet en høyde. På høyden er et gravsted som er ca. 4500 gammelt. Et kollektivt gravfelt med ca. 25 individer gravlagt. Gravstedet holdes vedlike og stelles. Det viser respekt for de som levde den gang. Det viser vilje til å bevare minnene.

Et annet sted litt fra gravstedet, er det en «bifarm». I år prøvde jeg å få et overslag over antall bikuber og kom til 60-80. Jeg våget ikke å gå for nær. For noen år siden ble jeg forfulgt av noen bier. Det likte jeg ikke.

Vi kom hjem påskeaften og jeg hadde planlagt å gå til kirken påskedag. Av forskjellige grunner ble det ikke slik. Men vi så at NRK skulle sende påskedagsgudstjeneste. Den satset vi på å se på ettermiddagen. For meg ble det er svært forkortet gudstjeneste. Under første tekstlesning forsvant jeg inn i drømmeland og våknet først ved forbønn. En lang lørdag på reise hadde krevd sitt. Slik ble min påske 2023.

Kåre S.

(Fortsatt fra side 3)

Lørdag formiddag er det inspirasjonsdag med foredrag av Helge Drange og Magne Lerø. Etter dette er det guidede turer på ulike museer og turistattraksjoner i sentrum av Bergen. Fritt valg på ønsket sted. Guidene vil fortelle om Bergen sin historie og kultur.

Festkvelden i Terminus Hall har et rikholdig program med kulturelle og musikalske innslag. Ola H. Grytten kåserer med skjemt og alvor. Konferansen avsluttes med kirkekaffe etter gudstjenesten i St. Jakob kirke.

Jeg oppfordrer til å delta! La dette bli en fin sensommertur til vakre Bergen, til å styrke Y's Men-fellesskapet og å hente inspirasjon til vår egen klubb.

Les mer og meld deg på via denne nettsiden: <https://ysmen.no/2023/02/16/regionkonferansen-2023/>

Jeg ønsker dere alle en fin vår og sommer!

Beste hilsen Arild

NATURHJØRNET

VÅR I LUFTA.

Det har vært en kald periode, men dagene har blitt lysere og lengre. Våren er her, og det merkes på livet i naturen.. I dag observerte jeg bjørkefink og bokfink på foringsplassen. Kjøttmeisen synger, og det er stor aktivitet med pilfink, og grønnfink..

Det er alltid spennende når telefonen ringer. En mann på Kolomoen fortalte at det satt ei stor lappugle i hagen. Jeg dro dit, og utrolig nok, i et tre satt det ei lappugle. Lappugla ble jeg kjent med i Pasvikdalen, og det er vel

egentlig der den hører til.

I uka som gikk hadde Ådalsbruk barne-skole et fuglekasseprosjekt som jeg fikk være med på. 14 elever hadde laget hver sin meisekasse. Lars Lien, som bor på Ådalsbruk, hjalp til med snekkerarbeidet. Vi hjalp barna med å sett opp kassene. Da det var gjort, gikk vi i samlet flokk bort til ei stor furu der vi sist sommer hadde satt opp ei stor uglekasse.. Barna skrapte på stammen, og til stor jubel kastet ei stor kattugle seg ut av kasssa.

Jeg går meg en tur hver dag på IIsengstiene. Der møter jeg mange. Turene betyr mye for helsa, men er også godt mentalt.

På turene mine ser jeg små flokker på 3 til 10 rådyr .

Denne uka opplevde jeg også at noen sangsvaner slo seg ned på jorden,

Overraskende at de var her nå og ikke i åpent vann i Mjøsa.

Stæren har kommet, og ei linerle på verandaen var en hilsen fra Middelhavet, for de fleste overvintrer der.

Så venter jeg på at hestehov og blåveis dukker opp igjen av snøen etter det siste snøfallet.

Trond

Så har det skjedd igjen

Dette skrives på et tidspunkt jeg helst skulle vært på vei til klubbmøte på Ynglingen. I formiddag kom meldingen om at kveldens møte var avlyst. Ifølge e-posten var begrunnelsen at foredragsholderen måtte trekke seg fra kveldens arrangement grunnet kjøreforholdene på hans hjemsted.

Jeg skal ikke kommentere begrunnelsen, men i stedet minne om noe jeg skrev i redaktørens spalte i nr. 3 i fjor:

Selvfølgelig må man respektere at en foredragsholder ikke kan komme, men vi kunne jo møtes likevel. Jeg vet, bl.a. fra de mange samtalene på tirsdagskaffen, hvor viktig det er for mange av medlemmene bare å møtes. De kommer ikke på grunn av tema eller en foredrags

holder, men fordi fellesskapet trekker. Uteblir et møte føles det lenge til neste gang.

Jeg skrev også:

Vi kan jo møtes uten å ha et program. Med noen velkomstord, bordvers, enkel bevertning, takkevers, god prat og Vår Far til slutt, så har kvelden det som trengs. Faktisk har vi gutta så mye å prate sammen om at ytterligere program nesten er unødvendig. Selv om jeg altså mener at vi ikke må ha et program, har jeg følgende oppfordring til det nye styret. Kan dere sørge for at det til enhver tid er et aktuelt program i bakhånd, i tilfelle forfall fra en foredragsholder?

Herved er min oppfordring gjentatt – i håp om at vi unngår slike avlysninger i fremtiden.

Geir Bjørnar

❖ Hamarklubben godt representert

Da jeg kom hjem – til Ynglingen – fant jeg en bunke med Y's-magasinet. Jeg skal innrømme at jeg ikke er en stor og trofast leser. Jeg er jo mest opptatt av vår egen klubb. Jeg bladde likevel opp, og der på side 3 er jeg sitert fra et innlegg om Terje Vestby i Stikka nr. 3 i fjor. Det var jo hyggelig, både for Terje og meg.

❖ Gamle medlemmer

Lenger ute i magasinet finner vi en oversikt over personer som har vært medlem i vår organisasjon lenge. Her er også vår klubb godt representert. Sverre og Kjell L. har begge vært medlem i 53 år. Litt lenger ned dukker John (52 år), Sigvart og Alf (51 år) opp. Av de 19 som har vært medlem lengst, er det hele 5 fra vår klubb. Det er rett og slett imponerende!

❖ Nytt styre i K-forum

K-forum er et godt tilbud på Ynglingen til kvinner, mens vår klubb er en ren manneklubb. K-forum er et mer åpent forum uten fast medlemskap, men noen av deltakerne er medlemmer i KFUK-KFUM. Nylig ble det holdt årsmøte. Her ble det gjenvalg på Bente Booth Hugo som leder og Inger Helene Høyen Hodøl og Eli Kristine Smebye som styremedlemmer. Nye i styret ble Anna Sylvia Kielland Nielsen og Randi Aalborg.